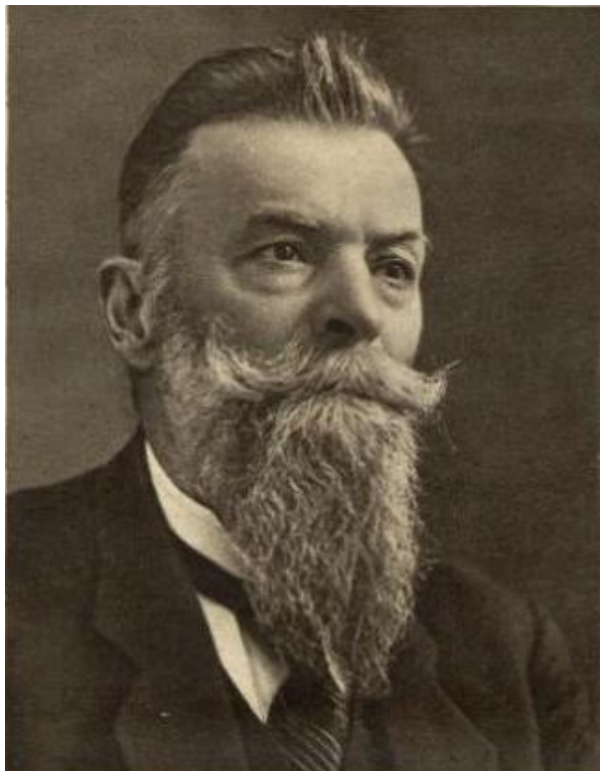

Steinborn Otton Andrzej

Data urodzenia: 1868

lekarz, działacz społeczny i polityczny, pierwszy komisaryczny prezydent Torunia w 1920 r., samorządowiec, senator RP, członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1901–1936, sekretarz, w l. 1923–1936 wiceprezes zarządu, bibliotekarz, od 1928 r. członek honorowy.

Urodził się w rodzinie nauczyciela Johanna i Elżbiety z domu Klemp we wsi Nowe Suminy w pow. tucholskim. Był jednym z czternaściorga rodzeństwa. Jako Niemiec katolik dorastał w polskim otoczeniu. Po ukończeniu szkoły ludowej w 1880 r. kontynuował naukę na poziomie progimnazjalnym w Collegium Marianum w Pelplinie, a następnie w Królewskim Gimnazjum w Chełmnie i Demin w Meklemburgii, gdzie w 1891 r. uzyskał maturę. Od 1882 r. należał do tajnego, patriotycznego i samokształceniowego Towarzystwa Filomatów Pomorskich. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia teologiczne, które zarzucił za rzecz medycyny. Kształcił się w Berlinie, Monachium i Rostocku. Specjalizację (choroby weneryczne i dermatologia) uzyskał w Lipsku, w którym w 1899 r. obronił doktorat. W tym roku osiadł w Toruniu i otworzył prywatną praktykę lekarską. W 1901 r. przystąpił do Towarzystwa Naukowego w Toruniu. Będąc bibliotekarzem Towarzystwa przyczynił się do znaczącego powiększenia i skatalogowania księgozbioru. Wraz z żoną Heleną z Kawczyńskich Steinbornową inicjował przedsięwzięcia kulturalne integrujące przedstawicieli polskiej inteligencji w Toruniu wokół TNT. Jesienią 1918 r. wszedł w skład Polskiej Rady Ludowej w Toruniu i Rady Robotniczo-Żołnierskiej, a w styczniu 1920 r., po powrocie Pomorza w granice Rzeczypospolitej, został pierwszym (komisarycznym) prezydentem miasta. Obok pracy zawodowej i społecznej uczestniczył aktywnie w życiu politycznym odrodzonej Polski. Związany z Narodową Partią Robotniczą (ugrupowaniu o profilu centrolewicowym) w l. 1920–1933 wchodził w skład Rady Miejskiej, a w l. 1928–1933 sprawował mandat senatora RP. Był jednym z inicjatorów powołania do życia w 1923 r. Książnicy Miejskiej (w jej zasobach znalazły się m.in.

pozostające pod jego opieką zbiory TNT), a pierwszą siedzibą nowej polskiej biblioteki stał się gmach Towarzystwa. Dbał o rozwój opieki medycznej w Toruniu i podniesienie stanu bezpieczeństwa epidemiologicznego (przeciwdziałając szerzeniu chorób wenerycznych). W czasie pierwszej wojny światowej był lekarzem odpowiedzialnym za nadzór nad nierzędem. W 1921 r. stał się inicjatorem powołania Lecznicy Dobrego Pasterza, nad którą objął kierownictwo. Był prezesem Pomorskiego Towarzystwa do Walki z Gruźlicą i aktywnym działaczem Poznańsko-Pomorskiej Izby Lekarskiej oraz prezesem Toruńskiego Towarzystwa Lekarskiego. Zmarł w wyniku choroby serca, pochowany został na toruńskim cmentarzu św. Jerzego.

Literatura:

1. Niewęgłowska A., *Twórcy toruńskiej niepodległości*, [w:] *Księga pamiątkowa stulecia powrotu Torunia do wolnej Polski 1920–2020*, red. M. Targowski, Toruń 2020, s. 69.
2. Wojciechowski M., *Steinborn Otton Andrzej (1868–1936)*, [w:] *Toruński słownik biograficzny*, t. 4, red. K. Mikulski, Toruń 2004, s. 236–238.

Tomasz Krzemiński